

ceskat, der ifølge præmis 42 i AnneLiese Lenz dommen muligvis kunne have ført til et andet resultat.

De investeringsselskaber, der omfattes af de foreslåede regler om skattefrihed for selskabet og lagerbeskatning af ejerandelen, er selskaber (herunder akkumulerende investeringsforeninger), hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v. Investerings-selskabet må ikke have anden virksomhed. Et selskab, der både har investeringsvirksomhed og produktionsvirksomhed, er ikke et investeringsselskab. Et pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er heller ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter m.v. og livsforsikrings- og skadesforsikringsselskaber, uanset at hele deres formue er anbragt i værdipapirer. Der sker altså en snævrere afgrænsning af de selskaber, der omfattes af lagerbeskatningen end af de selskaber, der hidtil har været omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

Investeringselskabet omfatter ikke udloddende investeringsforeninger eller kontoførende investeringsforeninger. De er omfattet af andre regler.

For afgørelsen af, om der foreligger et investeringsselskab, er det uden betydning, om investeringerne sker med videresalg for øje eller ej, ligesom det er lige meget, om investeringerne kan karakteriseres som passiv kapitalanbringelse eller ej.

For at et selskab er et investeringsselskab, er det endvidere en betingelse, at selskabsandelene på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabernes formue.

Denne betingelse afspejler den typiske fremgangsmåde omkring indløsningsret i en investeringsforening.

I den typiske investeringsforening har medlemmerne ret til enten ved direkte tilbagesalg til investeringsforeningen eller ved et salg til investeringsforeningens kontoførende pengeinstitut at modtage et beløb svarende til den indre værdi af andelen bortset fra foreningens handelsomkostninger ved køb og salg af værdipapirer. Det foregår ofte på den måde, at det kontoførende pengeinstitut samler dagens køb og salg sammen. Alle pengeinstitutets køb og alle pengeinstitutets salg foregår til samme kurs. Hvis pengeinstitutets køb overstiger pengeinstitutets salg, er investeringsforeningen forpligtet til at indløse forskellen. Midlerne skaffer foreningen ved at sælge af sine værdipapirer.

Den enkelte, der sælger til pengeinstitutet, ved ikke, om netop hans eller hendes investeringsbevis bliver indløst.

Betingelsen omfatter ikke bare investeringsforeninger. Den omfatter også de tilfælde, hvor aktionærer i et aktieselskab med fast kapital tillægger hinanden en indløsningsret i en aktionæroverenskomst.

Det er uden betydning, at kravet om tilbagekøb først kan gøres gældende efter en vis frist.

Med tilbagekøb på forlangende af ihændehaveren sidestilles, at en tredjemand tilkendegiver overfor investeringsinstituttet, at den pågældende tredjemand eller en anden tredjemand på forlangende køber alle andele til en kursværdi, der ikke afviger væsentligt fra den indre værdi. Tilkendegivelsen behøver ikke være skriftlig.

Hermed dækkes de tilfælde, hvor et investeringsaktieselskab stiftes uden aktionæroverenskomst, men hvor f.eks. det pengeinstitut, der forestår salget, tilkendegiver overfor investeringsinstitut eller kunder, at det i givet fald vil købe papiret til en kursværdi, der ikke afviger væsentligt fra den indre værdi.

Danmark bør undlade at virke som skattelyland i forhold til udlandet. Som følge heraf omfatter et investeringsselskab ikke selskaber, som kontrolleres i et omfang, der i forholdet Danmark - udlandet vil medføre tvungen sambeskatning, jf. nærmere herom i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 7. Af samme grund er holdingselskaber heller ikke omfattet af investeringsselskabsbegrebet.

I selskaber, der kontrolleres af meget få aktionærer, er der ikke behov for aktionæroverenskomster for, at aktionæren frit kan iværksætte tilbagekøb til indre værdi for selskabets egne midler. Hvis selskabet ligger i Danmark, er det imidlertid selskabsskattepligtigt. Hvis det ligger i udlandet, gælder reglerne om CFC-beskatningen (tvungen sambeskatning). CFC-beskatningen gælder aktionærer, der ejer over 25 pct. af aktiekapitalen. De bliver beskattet af de finansielle indtægter i selskabet.

Efter forslaget inddrages selskaber uden aktionæroverenskomster og uden tredjemands tilkendegivelse om at ville købe til indre værdi ikke under de foreslåede regler for investeringsselskaber. Det kan betyde, at visse finansielle selskaber, som i dag er omfattet af enten § 2 a eller CFC-beskatningen, ikke bliver det fremover.

1.b. Hvorfor foreslås lagerbeskatning ?

Lagerbeskatning kan lade sig gøre, fordi værdien af andelen i investeringsselskabet nøje svarer til værdien af de værdipapirer, som investeringsselskabet sidder inde med. Det sikres igennem et forslag om, at andelenes værdi skal opgøres som den indre værdi uden